

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zaaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dné 4. februvarja 1896.)

Dež. glavar Detela otvori ob 1/4 11. uri sejo. Čita in odobri se zapisnik zadnje seje, došle petije in predloge se odkazejo pristojnim odsekom.

Posl. Lenarčič in tovariši predlagajo samostalno: „V pospeševanje industrije in trgovine osnuje se urad, naslonjen na trgovinsko in obrtno zbornico kranjsko, kateri ima stopiti v zvezo s trgovskim muzejem dunajskim in kateri ima nalog: 1. dajati strokovne nepristranske podatke onim, kateri se za kako stroko industrije ali trgovine zanimajo; 2. preučiti sedanjo industrijo kranjsko ter nje zastopnikom pomagati s tem, da jih seznanja s potrebami v cesarstvu, kakor tudi v inozemstvu, ter je seznanjati z raznimi trgi; 3. preučiti naravne in grotne pogoje po deželi kranjski za osnovo novih industrijalnih podjetij. V pokritje stroškov postaviti je v proračun dež. zaklada primeren znesek kot redna potrebščina. Urad je vezan redno poročati dež. odboru o svojem delovanju. Dež. odboru se naroči potrebno ukreniti, da se sklep visoke zbornice kakor hitro mogoče izvrši.“

Utemeljevanje se postavi na dnevni red prihodnje seje.

Posl. dr. Žitnik poroča o prošnji županstva v Trebnjem glede brezobrestnega posojila 3000 gld. za nakup hiše za stanovanje učitelja in predlaga, naj se odstopi v rešitev dež. odboru.

Posl. Košak priporoča prošnjo.

Predlog finančnega odseka se odobri.

Posl. Klun poroča o prošnji učiteljeve vdove Pirnat Jožefe za zvišanje pokojnine, oziroma miloščine in predlaga, naj se odkloni. — Sprejeto.

Posl. dr. Žitnik poroča o prošnji Mihaela Hladnika, posestnika v Vadičah pri Kovorji, glede podpore za nakup živine in predlaga, naj se priporočilno odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. Povše poroča o prošnji šolskega vodstva in krajnega šolskega sveta v Šturiji glede podpore za napravo vodnjaka na šolskem vrtu in predlaga, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. Povše poroča o prošnji kmetijske podružnice v Logatcu za podaljšanje podpore 500 gld.

za razstavo in predlaga, naj se prošnji ugodí s pristavkom, da se podpora izplača šele po razstavi. — Sprejeto.

Posl. vitez Langer poroča o mej okrajne ceste uvrščenem občinskem potu, ki se začinja na severnem koncu Kostanjevice pri zagrebški državni cesti in drži na krajno cesto Novo mesto Mršečavas-Krško poleg Zameškega in predlaga, naj dež. odbor da stvar preiskati po kakem dež. inženjerju in naj v prihodnjem zasedanju o tem poroča, lani dovoljeni kredit pa se podaljšaj. — Sprejeto.

Posl. Kersnik poroča o prošnji županstva v Rafolčah za rešitev prošnje glede naprave vodovoda v Vrholjah in predlaga, naj se odstopi dež. odboru z naročilom, da stvar kolikor mogoče pospeši. — Sprejeto.

Posl. Jelovšek poroča o prošnji županstva v Praprečah v litijem okraju za uvrstitev občinske ceste od Sv. Lorenca do vasi Stranje mej okrajne ceste in predlaga, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. Lenarčič poroča o ugovoru več posestnikov iz Gorij zaradi odklonitve zgradbe ceste iz Rečice v Spodnje Gorje. Poročevalec pojasnjuje vso stvar, povdarja, da so se stranke že pomirile in predlaga: Zbornični sklep glede podpore za zgradbo ceste se vzdržuje. — Sprejeto.

Posl. Jelovšek poroča o prošnji občine Velike Lipljene in Videm za boljšo cestno zvezo z okrajno cesto pri Ponikvah, oziroma s kolodvorom v Dobrepoljah in predlaga naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. Povše poroča o § 3. lit. a. „dež. kultura“ poročila o delovanju dež. odbora. K marg. št. 6. o uravnavi Save v progi Senožet Ribče omeni, da se mora mejašem prihraniti predprava za nakup sveta in predlaga resolucijo, naj se glede prodaje ob Savi ležečega sveta nič ne ukrene, dokler se ne odloči drž. uprava, ker ljudstvo želi, da bi mu svet ostal.

Dež. predsednik baron Hein izjavi, da je vlada principijelno zoper zahtevo, katera se izreka v resoluciji.

Posl. Kersnik meni, da je že v značaju ljudstva, da ne prispeva rado za take naprave, in

priporoča dež. odboru, naj glede cene ne pritiska na ponudnike, ker je prebivalstvo obubožalo, nego naj postopa prizanesljivo.

Resolucija se vzprejme. Marg. številke 1 do 10 se odobre.

Posl. Hribar opozarja, da se od marg. štev. 11 do 47 govori o vodovodih. Za te se žrtvujejo visoke svote; obžalovati je, da je prišla stvar že danes na dnevni red, ker se nihče ni mogel pripraviti. V prihodnje naj se v tem oziru bolje skribi. Govornik omeni predloga Šukljevega glede preskrbovanja kraškega sveta s pitno vodo. Predlog je imel namen, odvaliti troške od dežele na državo, a ta namen se ni dosegel, dasi vlada drugod za preskrbljevanje vode več stori ko pri nas; t. ko je vlada ustanovila pri dež. vladi v Trstu in v Zadru poseben urad, kateri na svoje troške izdeluje vse hidrotehnične načrte. Na Kranjskem tega ne stori. Glede vodovodov nas čaka še ogromnega dela. Že sedaj je skleneno, napraviti 52 vodovodov, le za napravo teh načrtov bo treba več ko 2 leti, za vse dela pa bi sedanje moči potrebovale 6 let in 7 mesecev, zato je umestna zahteva, naj vlada prispeva k troškom v tistem razmerju za napravo načrtov, kakor drugod. Ker je prav za prav na'oga države, skrbeti za pitno vodo, naj se vzprejme predlog, ki meri na to, da naj vlada ustanovi poseben hidrotehničen urad za Kranjsko ali pa dovoli deželi primeren prispevek k troškom za hidrotehnična dela. Zdaj ima dež. odbor le dve tehnični sili na razpolago, a ker ti ne zadoščata, naj si dež. odbor preskrbi za izdelovanje hidrotehničnih načrtov in nadzorovanje del še tretjo silo. Da se hidrotehnična dela dobro izvršujejo, za to gre vsa čast inženjerju Hraskemu, ki je vse načrte tako dobro in hitro izvršil, da si je pridobil celo zahvalo vlade. Zato naj se inženjerju Hraskemu podeli naslov višjega inženjerja.

Posl. Klun pravi, da je neugodno, razpravljati v javni seji osebne stvari in prosi, naj bi se predlog Hribarjev odstavil in se o njem sklepalo v tajni seji, čemur posl. Hribar pritrdi.

Posl. Papež pravi, da je dež. odbor že prosil vlado, naj nje inženjerji izdelujejo načrte, a da se je prošnja odbila.

Listek.

Tevs eboran.

„Sokolovi“ maskaradi na čast izvirno sanjal V. (Konec.)

Prišla sva do plitvega jarka. Na ograjo kratkega mostu, vodečega čez jarek, se je usedel pisan metulj. Hitro hoče skočiti Ušesar na most, da bi ujel metulja, kar se izpodtakne ob debel kamen in lop — leži kakor je dolg in širok pol na mostu, pol na cesti.

Mislil sem, da bo že vstal zopet. Ker se pa le predolgo ni hotel začeti pobirati, jame me skrbeti, da bi se ne bil morebiti celo ubil. Naglo sem ob njegovi strani.

„Jurček prelubi moj, ali si se udaril?“ začnem žalostno in s strahom in ga skušam vzdigniti. „Moja roka, roka, roka!“ izviije se nesrečniku iz prs.

„Revež! — Ali je izpahnjena ali celo zlomljena“, vprašam ves v skrbeh.

Jur je odmajal z ušesi.

„Oh, joj, joj — moj pret!“ jame iznova tarnjati.

„E, kaj je! Mo-, uh — jejjzasta, moje — kurje oko!“ zakričal je naposle, „ojejhata, un-jej!“

V srce se mi je zasmilil revček. Že večkrat mi je tožil, da ima na mazincu leve roke velikansko kurje oko, ki ga neznosno boli včasih.

„Čevlje sleci!“ svetujem mu.

Ubožček je storil to. Jaz pa potegnem iz svoje ure Wasmuthov kurjeočesni kolešček in ga mu pritisnem na mazinec. Bolečine so takoj ponehale. Postal je zopet vesel.

Nakrat pa je začel Ušesar trepetati, skakati kakor besen, oči so se mu svetile v nerazumljivem ognju in — Bog pomagaj! — z viška je skočil na vrat, na nos, na glavo, pomolil noge v zrak in ostal tako nepremičen. Stal sem, kakor Lotov steber na gori Sodomski. Ni mi šlo v glavo, kaj mu je padlo v glavo, da se je postavil nanjo.

Kar mi šine nekaj na misel. „Zamaknil se je v naravo“, vzkliknem vesel svoje bistrumnosti.

Veterčki so jeli pihati in razpihavati Ušesarju lepe rdeče lase in majati njegova krasna ušesa sem in tje. Neizmerne radosti mu je žarilo lice, oči samega navdušenja je začel cepetati z nogami.

Cela večnost je pretekla, predno se je zopet postavil na noge.

„Čudovito! Divno! Krasno! Neprecenljive vrednosti za vedo! Kaj sem videl! Kaj vse slišal!“ Bal

sem se, da bi se ne bil prevelikega veselja postavil vnovič na glavo, zato sem vprašal hitro, nestrpnost:

„No, kaj pa?“

In pravil je Ušesar, kako je slišal rasti travo, videl po njej se pretakajoče sokove; opazoval, kako so se usekovali kebrčki, kako si snažili nohtičke črvčki, kako so se šli mravljinici mance; kako so začele nakrat planke ob mostu žvižgati prečudne melodije in sladke koreninice ob tej godbi plesati čardaš tako hitro, da se mu je zvrtilo v glavi in da je moral vstati.

Jur je pripovedoval v tako krasnih besedah in tako vznemeno, da se je tudi mene prijel vnema. Ponosen sem bil na svojega prijatelja in čutil sem, kako mi od sekunde do sekunde postaja ljubši.

Planila sva si drug drugemu okoli vratu in se vznositno razjokala. Bile so to solze čiste vzvišene navdušenosti, ki bi bile navdušile najtreznejši kamen. Izvestno je z nama plakala trava, kebrčki, črvčki, mravljinici, sladke koreninice in planke! Slišati sev tega nisva mogla; jaz ne, ker sploh nisem za to, Jur pa, ker ni stal na glavi.

Sad te navdušenosti najine je pa bil sklep, podati se v mesto. Nedelja je bila in vsak pošten Slovenec gre v nedeljo v gledališče.

Dež. predsednik baron Hein meni, da drž. inženjeri komaj svoje delo izvršujejo, kaj še da bi delali za deželo. Hidrotehnična dela so stvar dežele; če vlada drugod kaj stori, mora imeti na razpolago potrebne moči. Dežela Kranjska ne producira skoro nikakih tehnikov, tujce je pa jako težko dobiti, vsled česar je več mest izpraznjenih in je nemogoče, ustreči izraženi želji.

Posl. dr. Schaffer predlaga, naj se oba Hribarjeva predloga odstopita finančnemu odseku.

Posl. Hribar pritrdi predlogu dr. Schafferja. Omenja, da se je deželni odbor iz lastnega nagiba obrnil do vlade, naj da inženjerja na razpolago, a to ni bila njegova naloga, nego zahtevati bi bil moral, naj se sploh začne dogovoriti glede akcije za preskrbovanje kraških krajev z vodo. Na Primorskem in v Dalmaciji je vlada na svoje stroške ustanovila mesto hidrotehničnega uradnika, opravičeno se torej zahteva, naj tudi za našo deželo kaj stori. Ako naša dežela ne producira dovolj tehnikov, se ni čuditi, saj nimamo tehnike, a dobe se lahko drugod.

Dež. predsednik baron Hein odgovarja da tehnikov ni dobiti, potem se posl. Hribarja predloga odkazuje finančnemu odseku.

Poročevalec Povše pravi, da je res pomankanje moči vzrok, da dela ne napredujejo, zato naj se hidrotehniku ne nalagajo druge reči.

Brez debate se vzprejmo marg. št. 11 do 19. O marg. št. 20—49, katere se nanašajo na vodovode, se skupno razpravlja.

Posl. Modic govori o nekih notranjskih vodovodih in stavi primeren predlog.

Posl. Hribar govori o vodovodu v Cerknici, čudeč se, da vlada zanj neče prispevati 50% kakor prispeva običajno, nego le toliko, kolikor je obljubila za prvi cenejši načrt. Dež. odbor naj se novič oglasi pri vladi in naj prosí prispevka 50%.

Posl. dr. Papež pove, da se je izdelal nov načrt, o katerem pa ni bilo mogoče poročati v poročilu.

Posl. Pakiž priporoča neke prošnje glede vodovodov in želi, naj se dež. inženir še letos pošlje v dotične kraje.

Posl. dr. Tavčar obžaluje, da se ni izdelal načrt za novomeški vodovod. Sedeč po poročilu dež. odbora se je bati, da dež. inženjerji še dolgo ne bodo mogli baviti se s tem vodovodom. Novomeški vodovod je stvar, katera se mora hitro izvršiti. Dež. odbor naj se poprime stvari z nekoliko večjo ljubeznijo.

Posl. dr. Papež predlaga, naj se nasveti posl. Modica izroči finančnemu odseku. Sprejeto.

Na razpravi stoječe marg. številke se odobre in takisto marg. št. 49, do 56.

Posl. Hribar meni glede premestitve botančnega vrta, da se letos še ne bo premestil. Premestjanje bo trajalo tri ali štiri leta. Stvar je važna in zasluži skrb dež. odbora. Če bi bil dež. odbor prej naznanil deželni zbor sklep glede botaničnega vrta dež. šolskemu svetu, bi stvar bila morda že v tiru. Važna je stvar tudi zatagatelj, ker se utegne pri podiranjih v mestu dobiti mnogo porabnega materiala. Vlada naj se pa ozre tudi na sedanjí bot. vrt. Ta je v groznem stanu. Dokler se premestitev ne izvrši, naj se skrbi za sedanjí vrt.

Govoril je ravno ljubljeneč ljubljanskega občinstva farovski agitator Pant Ofelčič, ko jo primahava v Talijin hram.

Dober govornik mora na konec svojega govora osredotočiti vso svojo pregovarjajočo silo. Glas njegov mora biti takrat močan, da bi preupil vihar na morju. Najbrž je bil Pant Ofelčič že tudi na koncu svojega govora. Ako bi se bile zbrale v gledališču vse tirolske žabe, vsi ljubljanski ščetinarji, petelinje, kokoši, gosi, race, mački in psi, vsi vlaki, kar jih pride v jednom letu v Ljubljano, ne izvzemši kamniškega z vsemi trobentami, in bi v trenutku, ko je končaval Pant Ofelčič svoj govor, začela ta bauta pod vodstvom ljubljanskih premogarjev žvrgoleti, kikirikati, kruliti, kričati in regljati, lajati in piskati, mjavkati in tuliti — Pant Ofelčič bi jih bil preupil, prekričal, preropotal, predonel, pretulil... V svetem ognju plamti njegovo oko, na obrazu se mu zrcali žalost nad tem pregrešnim svetom, z desnico maha divje okoli sebe, da ne bi bilo varno biti v njega obližji, v levici pa vihti svoj cilindar in rekoč:

„Preklet bodi Judež mej nami! Vsi za jednega, jeden za vse! Naš boj je boj pravičen in svet! Pobijte jih, ki nam očitajo naše gledališče, kamenjajte jih, ki nam ne privoščijo zajecov, obesite jih, ki pra-

Posl. Schweiger govori k marg. št. 58 zopet o trtnih nasadih.

Odobre se marg. št. 57 do 82 brez debate.

Prihodnja seja bo v četrtek.

V Ljubljani, 4. februarja.

Baron Chlumecky in vlada. Te dni je baron Chlumecky na nekem shodu hvalil pel ministerskemu predsedniku grofu Badeniju, ki kot dober državnik ne bode vladal proti levici, temveč bode to stranko vedno podpiral. Položaj za liberalno stranko od 1879. leta še nikdar ni bil tako ugoden, kakor je sedaj. — Vsa ta hvala ministerskemu predsedniku je pa seveda imela namen vlado pridobiti, da bi pri bodočih volitvah podpirala liberalce. Brez vladne pomoči popolnoma propadejo. Vladi pa s svojim govorom ni Chlumecky dosti koristil, kajti v mnogih strankah je le nezaupnost obudila, to, da je on vlado hvalil. Če je položaj za liberalce tako ugoden, kar Chlumecky trdi, dvomimo. Če bi jo tudi vlada podpirala, jej to ne bode dosti pomagalo, ko je pa ob vse zaupanje pri narodu.

Južnotirolski deželni poslanci so te dni imeli posvetovanje in sklenili, da ne pojdejo v tirolski deželni zbor. Južnotirolskim poslancem v državnem zboru so pa izrekli svoje zaupanje. Abstinenčne politike še ne bode konec. Da bodo pri novih volitvah voljeni zopet sedanji poslanci, nikdo ne dvomi.

Dunajski socijalni demokratje razglasili so obširen program za bodoče volitve v mestni zastop. V tem programu zahtevajo mej drugim, da se naj tudi za občinske volitve upelje občna volilna pravica, ki naj bi se začela z dvajsetim letom. Potem naj se skrbi za zboljšanje šolstva in učiteljskih plač in naj otroci na občinske stroške v šoli dobe opoludne kosilo. Mestno razsvetljava in druge naprave naj občina prevzame v lastno režijo. Povikšajo naj se občinske priklade premožnejšim stanovom in zahteva od vlade, da se premeni zakon o domovinski pravici, tako da bode vsakdo tja pristojen, kjer stanuje.

Ogerska zbornica poslancev je sklenila na predlog poslanca Csakyja, naj se prepove uradnikom in poslancem dajati koncesije za lokalne železnice. Povod je bil dal neki jako umazan slučaj, v katerem se je pokazalo, kako uradniki in poslanci zlorabljajo svoj upliv v lastne koristi. Sklenen zakon je jako važen, kajti v zbornici je 78 poslancev, ki imajo koncesije za železnice, 43 jih pripada vladni in 35 opozicijskim strankam. Poslanec Bartha je predlagal, da bi se volil parlamentarni odsek, ki bi preiskaval vse take slučaje. Večina je pa ta predlog odklonila, kajti vladni pristaši in opozicionalci se boje preiskave. Sicer se pa še ne ve, če bode gospodska zbornica odobrila Csakyjev predlog. Mogoče je, da se vsa stvar zopet pozabi. Vprašanje je, če imajo odločilni krogi zares resno voljo zlorabam narediti konec.

Bolgarija. Vsa politična pozornost je v Bolgariji obrnena na to, se bode li popravošlavlil princ Boris. Od tega je odvisen tudi Koburžanov prestol. S tem, da bi se poklicalo ministerstvo Grekov-Petkov, se še knez ne obdrži, ministerstvo bi ne imelo nobene močne stranke za seboj. Petkov ni niti toliko

priljubljen, kakor je bil Stambulov, odločnosti njegove pa nima. V Srbiji se govori, da je Rusija pripravljena priznati Koburžanovo rodbino na bolgarskem prestolu, ako se Boris popravošlavi, a le izključivši princa Ferdinanda. Njega Rusija nikdar ne bode priznala. V Bolgariji in v Rusiji pa ni napravilo dobrega utisa, da je šel Koburžan v Rim k papežu se posvetovat zaradi popravošlavljenja svojega sina. Z Borisovim popravošlavljenjem se bode politika v Bolgariji jako premenila. Princ Ferdinand bode izgubil podporo mnogih uplivnih rodbin na zapadu in se bode moral bolj opreti na narod in ozirati se na Rusijo.

Dopisi.

Z Vrhnike, 1. februarja. Naša čitalnica je dobila nov odbor. Dolgo smo ukrepali na tistem, kakšen odbor naj bi čitalnici zopet na nogo opomogel. Na obnem zboru, kateri je bil 15. decembra, bili so izvoljeni: predsednikom gospod Josip Lenarčič, podpredsednikom g. dr. Rogina, blagajnikom g. Brilej, tajnikom g. Arko, za odbornike pa gg. dr. Marolt, Stojec in Flis. V novem odboru so moči, na katerih marljivo delovanje se smemo zanesti. Vrstijo se v naši krasni dvorani ob nedeljah zabavni večeri, kakeršnih se Vrhnica še spominjamo le še iz prvih časov čitalnice. Tu se zbira mladina in starejše občinstvo, vse pa z nekako posebno radostjo. Pleše se in poje, da je veselje. Pri tej priliki ne smemo zabiti mešanega četverosepeva, obstoječega iz čarobnega soprana gospe Grudnove, divnega alta gospe Lenarčičeve, zvonkega tenorja gosp. Lenarčiča in krepkega basa gosp. Flisa. Če se ozreš po lepi dvorani, čuješ omenjeni kvartet, vzklil bi: „Gospod, tukaj nam je dobro biti, ne ločimo se.“ Vso poštvovalnost kaže tudi naša mladina. Pretečeno neležjo nam je pokazala na odru komičen prizor. Vsi smo se divili in splošno se je čula želja, naj bi se večkrat kaj sličnega priredilo. Le tako naprej. Pa še nekaj. Nekako skrivnostno se giblje pri nes vse že več dnij; pričakujemo namreč vselega večera, ki ima biti vrhunec predpustni zabavi. V nedeljo 9. t. m. priredi naša čitalnica maskarado; ravnokar so se vabila razposlala. Kakor kaže vsestransko zanimanje iz bližnjih in daljnih krajev, bode ta maskarada prekosila vse, kar jih je naša čitalnica priredila in to je že nekaj, saj je vender priznano, da Vrhnica v tem oziru nismo zadnji.

Iz Drage, 27. januarja. V nedeljo dne 26. januarja priredili so prijatelji šole in učiteljstva v Dragi veselico s tombolo v prid „Učiteljskega konvikta“. Udeležilo se je tega zabavnega večera toliko ljudstva, da so bile vse prostorne sobe g. P. Turka do zadnjega kotička popolnjene. Pohvalno moram omenjati zlasti vrlih Potočanov, koji se niso vstrašili ne slabe poti, ne dolge vožnje, pa se je pripeljalo na 6 vozovih 26 oseb. Da vlada tako lepa harmonija mej sosednjima občinama Drago in Loškim potokom, gre zasluga vrlo napredujoči novo zasnovani posojilnici, koja se je na novega leta dan sijajno odprla. Vsa čast in hvala gospodu c. kr. notarju Ig. Gruntarju, ki je nam pripomogel do posojilnice. Imeli smo tudi ljube goste iz Novevasi in tudi dragi naši bratje Hrvatje so prihiteli iz Čabra, da tudi oni pripomorejo k izvršitvi lepega ideala, kojega nosi naše učiteljstvo v srcu svojem. Domačega ljudstva pak je bilo posebno veliko. Goste je prav lepo pozdravil č. g. Zakrajšek, razložil pomen večera in konečno navdušeno napil presvetlemu našemu cesarju — največjemu in najboljšemu prijatelju šole in učiteljstva. Vsi gostje zbrani okolo govornika, so bili vidno ginjeni. Slavnostni govor govoril je naš gospod učitelj B. Andoljšek. Govor precej dolg in zanimiv je bil kakor oni prvega govor-

nogavice na noge, rokavice na roke, zavrtnico pa pripašem okoli vratu.

„No sedaj sem pa dovolj „narobe-svetsk“, pravim sam pri sebi in se zadovoljno ogledujem v zrcalu.

Da bi čas, kolikor sem ga še imel do maske-rade, prebil koristno, začnem brati večerno izdajo „Slovenskega Naroda“. S posebnim veseljem sem prebral podlistek: „Jezikovne drobtinice“.

Razlagal je v tej razpravi neki naš učenjak, od kod to, da pravimo rokavicam rokavice, ko jih vendar nosimo na nogah; nasproti pa nogavicam nogavice, dasi oblačimo z njimi roke. Potem pa: zakaj ne imenujemo zavrtnice trebušnico, saj jo imamo vendar okoli trebuha!

V svoji učeni pameti je sklepal pisatelj, da so to še ostanki — babilonske zmešnjave.

Aha, prej ko ne zovemo prodajalce vina tudi radi tega mlekarije, ne pa vinarije!

Premišljujoč bistrost človeškega uma, podal sem se počasi na pot v „Narodni dom“. Ulice so bile že vse električno razsvetljene. Svetlo je bilo, kakor po dnevi.

Nisem pa še dvajsetkrat prestavil nog, ko začujem za seboj glasen smeh in pa klice: „Zgrabite ga, držite ga, zblaznel je!“

nika z velikim aplavzom sprejet. Nato se je pričela tombola. Prijatelji šole — domači in vnanji — tekmovali so mej saboj, čim več in čim lepše dobitke darovati. Komur je bila sreča mila, dobil je dragocene reči, kot dobitke. Veliko šolskih prijateljev pak je zopet nazaj darovalo zadete dobitke, ki so se licitali. Po končani tomboli razvila se je lepa zabava. Vršile so se običajne napitnice, ki so bile vse navdušeno sprejete. Da to samo na sebi priprosto, domačo veselico popisujem imam poseben namen. Znano je, da baš v Dragi so bile vedno zelo napete in čudne razmere. Obe stranki bili sta si vedno v laseh. Če je jedna stranka napravila zabaven večer, ni se ga vdeležila druga. Gospod učitelj B. Andoljšek pak je znal pridobiti za šolo obe stranki in tako se je zgodilo, da smo bili vsi skupaj (nad 150 oseb) v vidnem veselju zbrani. Če se je pri nas posrečilo ljudstvo pridobiti za šolo, se drugod, kjer je le jedna narodnost, še lažje posreči. Treba le nekoliko truda in požrtvovalnosti pa bode šola. Lepo idejo ima naše učitelstvo — zgraditi si konvikt. Vsak pravi prijatelj šole se je bode navdušeno oklenil in izvršiti nje tudi gmočno pomagal. Zatorej učitelji, na delo! Vspodbujajte naše ljudstvo! Prirejte zabavne večere in ideja vaša se vam kmalo uresniči. V naših skromnih razmerah se je vender le lepa svota nabrala za konvikt. 76 gld. 9 kr. je za Drago precej velika svota. Bodi tedaj Draga vzgled zlasti za premožnejše kraje, kakor trge in mesta. Dal Bog obilo pravih šolskih prijateljev in podpornikov! Konečno naj še omenim, da je vrlo tamburaško društvo iz Čabra brezplačno sviralo jako lepe komade. Veljaj mu na tem mestu iskrena zahvala!

Iskren prijatelj šole.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. februarja.

— (Deželni proračun za leto 1896) Deželni odbor je danes predložil deželnemu zboru proračun deželnega zaklada za l. 1896. Proračun je stavljen jako pregledno, dosti pregledneje nego v prejšnjih letih. Skupna potreščina znaša 1.125.742 gl. (potreščina za l. 1895. je znašala 1.008.558 gld.) vsi prihodki so preračunjeni na 129.434 gld., torej znaša primankljaj 996.308 gld. (primankljaj za leto 1895. je znašal 878.882 gld.) Ta primankljaj se pokrije z dokladami, katere bodo vse skupaj nesle deželi 943.324 gld., tako da ostane nepokritega deficita 52.984 gld. Kako se bo ta deficit pokrili, ali s povišanjem doklade na neposredne davke ali s povišanjem doklade na žganje in pivo, še ni določeno.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo predstavo opere „Trubadur“ na korist tenoristu gospodu Purkrabeku. Prihodnja predstava bo v petek in sicer se bo pela opera „Prodana nevesta“.

— (Razstava.) Ces. kr. avstrijski kupčijski muzej na Dunaji priredi v prostorih tukajšnjih c. kr. obrtnih strokovnih šol (Sv. Jakoba trg, Virantove hiše) razstavo originalnih angleških in francoskih mebljev (večinoma stolov). Razstava bode odprta od srede, dne 5. februarja do vštete srede, dne 12. februarja, izvenemši nedeljo, dne 9. februarja, in sicer vsak dan od 10—12. ure zjutraj in od 3—4. ure popoldne, za interese pa tudi ob drugih urah, če se zglasé pri ravnatelstvu. Vstop je brezplačen, a dovoljen samo odraslim, od razstavljenih predmetov je dopustno delati skice in detajle.

Nastal je velik hrup in šunder. Od vseh krajev so drli ljudje skupaj. Policajev, katerih šteje Ljubljana tisoč, je bilo takoj deset okoli mene. Polovica je jela miriti ljudi, drugih pet me je pa zgrabil prvi za desnico, drugi za levico, tretji in četrti za noge, peti mi je pa skušal od vzad priti do živoga.

Prestrašen zaupijem na ves glas in — se z b u d i m.

Visoko je stalo solnce. Vzklonem se v postelji in hočem pogledati na uro, katero navadno devijem na nočno mizico, predno grem spat. Toda — o ti narobe svet! — namestu ure stojijo čevlji v bratski slogi drug kraj drugega na mizici. V tem rajskem miru jih prav nič ne motijo čez nje položene nogavice. Na tleh leži ura, ob vsaki strani pa rokavica.

Skrajno vznemirjen skočim iz postelje, pogledam pod njo in — res je! — zagledam tam svoj — — — — — cilind — — — — — ! Deset goldinarjev sem dal zanj!

Odprem mizico. Za Boga! — Moj novi frak, hlače, srajca, vse zmečkano, vse zamazano! . . .

Sedaj sem si šele razložil, zakaj se mi je omara včeraj tako majhna zdela . . .

Začel sem snažiti, kar in kolikor se je dalo, zraven sem pa žvižgal, ves dan v usodo svojo:

„Oj preljubi Avguštin
Še — ni pust hini!“

— (Biciklistski plesni venček.) Po daljšem prestanku priredi klub slov. biciklistov „Ljubljana“ dne 8. t. m., kakor je znano že iz prejšnjih naznanil, v Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“ plesni venček. Izrazili smo že nado, da bo občinstvo, kakor prejšnja leta, tudi letos tako mnogobrojno udeležilo se napominanega plesnega venčka, kateri bo zajedno jedna iz prvih večjih veselí v „Narodnem domu“. Ponavljamo, da pridejo člani klubovi na ples v novi salonski tresi, glede družega občinstva pa je želeti, da pride v navadni salonski opravi. Ustopnice prodaja g. Fran Čuden, trgovec na Mestnem trgu, kjer naj se izvolijo oglasiti tudi oni, ki morda niso dobili vabila, kar se je le po pomoti prezrlo.

— (Čevljarska bolniška blagajna) priredi plesni venček dne 16. februarja v steklenem salonu kazinske restavracije. Vstopnina 40 novč. za osebo. Začetek ob 8. uri. Godba c. in kr. 27. pešpolka. Čisti dohodek je namenjen za fond blagajnice.

— (Kje je požar?) Z grada bil je včeraj ob 2. uri popoldne telefonično aviziran požar. Menda vsled nesporazuma naznanjal je potem trobentač po mestu, da gori plinova tovarna; vse je drlo na Resljevo cesto in tudi požarna bramba prihitela je z brizgalnico pred plinovno tovarno — a tu ni bilo niti najmanjšega požara. Po zopetnem spraševanju zvedelo se je končno, da gori v hiši posestnika Škofa v Rečnih ulicah št. 8. K sreči ni prišla požarna bramba vkljub neprijetni zamudi prepozno, kajti gasiti ni bilo nič več. Zgorela je bila butarica drv, ki se je sesula na ognjišču; vnele so se bile vsled tega tudi saje v dimniku, a neznatni ogenj ugasnil je sam, predno so dospeli gasilci na lice mesta. Pri tej priliki opozarjamo zopet na splošno željo občinstva, naj bi se požar — kakor pred potresom — zopet s strelom na gradu avizoval; opustitev streljanja bila je povodom požara v Jakopičevi hiši osodepolna, a bati se je, da se utegnejo taki slučaji ponavljati.

— (Mušica.) A.: Kakov razloček je mej Zelenom in Pakižem? B.: Hm — oba sicer „poznata razmere“; ampak ko se je Zelen sam o jedenkrat s tem pohvalil, reklo se mu je, da je ošaben; Pakiž pa stori to vsak dan najmanje desetkrat, in nihče mu ne šteje v zlo, „kajtè, njemu so razmere znane!“

— (Vodnikova beseda v Šiški.) V lepo ozaljšani Kosterjevi dvorani se je v nedeljo vršila Vodnikova beseda šišenske čitalnice, kateri je sledil do jutra trajajoč ples. Beseda je bila v vsakem oziru sijajna in na čast šišenski čitalnici.

— (Častnim občanom) je volila občina Črnuče v svoji seji dne 2. februarja t. l. gg. dež. predsednika barona Heina in okr. glavarja markija Gozzanija vsled zaslug, ki sta si jih pridobila po zadnji potresni katastrofi, ker sta občini pripomogla do zdatne podpore za šolo, cerkev in posamične občane.

— (Dobrohoten migljaj) Iz Čateža ob Savi se nam piše dne 3. t. m.: Naša vas je sicer neznatna, a včeraj slišalo in videlo se je tu marsikaj zanimivega. Z lece letele so pušice in psovke, a ne mislite, da na liberalce, ker takih tukaj ni, ampak letele so od župnika na kaplana, od kaplana na župnika, tako, da nam je nehote na misel prišlo, da nismo v cerkvi, kjer je izpostavljeno sv. Rešnje telo, ampak kje v kaki krčmi, kjer so glave od rujnega vinca ali bolje rečeno od Kukčevega bok-piva že dokaj razgrete, ter da v bodoče dokler se razburjeni farovski duhovi na pomirijo, ne bo varno ob nedeljah in praznikih kadar so propovedi, nežne mladine v cerkev pošiljati. Sploh se pa v našem farovžu kaj čudne reči gode, tako da bi umestno bilo, da prevzvišeni knezoškoč za kratek čas na te šmentane liberalce malo pozabi, ter tu doli v naš farovž pogledati biagovoli, kako se kaj naši Tomaž, Miha in Lojzika imajo, in videl bode, da je marsikaj umazanega. Našemu gospodu kaplanu bi pa svetovali, da se svojega reda bolj drži, ter da od njega vpeljane sobotne litanije tudi sam opravlja, ne pa da se z gospicami okolu vozari, na mesto sebe pa farovškega hlapca pošilja, da litanije naprej moli, ker vtegnilo bi se mu zgoditi, da bodo otroci namesto njemu, farovškemu hlapcu roke poljubljali, ker poprašuje se tako že, ako se farovski hlapec zares za kaplana uri.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu januarju je 135 strank vložilo 21.973 gld. 41 $\frac{1}{2}$ kr., 44 vzdignilo 7296 gld. 20 kr., torej več vložilo 14.677 gld. 21 $\frac{1}{2}$ kr., 18 posojil se je izplačalo 14.710 gld., stanje vlog 212.623 gld. 37 $\frac{1}{2}$ kr., denarni promet 73.872 gld. 98 kr.

— (Slovenske posojilnice v Šent Jerneji na Dolenjskem) občni zbor bode dne 23. februarja ob polu 4. uri popoldne v šolskem poslopiju s sledečim dnevnim redom: 1. nagovor načelnika, 2. račun načelnstva in poročilo nadzornika, 3. volitev načelnstva in nadzorstva, 4. nasveti.

— (Čitalnica v Cerknici) priredi dne 9. febr. v prostorih g. Antona de Schiava maskarado. Začetek ob polu 8. zvečer. Svira godba na lok. Vstopnina 40 kr. od osebe, z družino 80 kr.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Vipavi) priredi dne 9. februarja ob 8. uri zvečer v prostorih hotela „Adria“ veselico s petjem, srečkanjem in plesom. Svirali bo sekstet na lok. Vstopnina 1 gld. Čisti dobiček je namenjen za napravo gasilnega orodja, zato se bodo preplačila hvaležno vzprejemala.

— (Zdravstveno stanje.) V občinah Dovje in Radeče se je pojavila davica; šoli v Trnovem in Podkrajem v postojinskem okraju sta se morali zapreti do dne 14. t. m. in sicer radi boleznij mej šolskimi otroci.

— („Slovenjebistriško pevsko in tamburaško društvo“) priredi dne 12. svečana v gostilniških prostorih gospoda Petra Nováka veselico. Na vzporedju je petje, tamburanje in gledališka predstava. Začetek ob 7. zvečer. Vstopnina za neude 30 kr., za ude 20 kr.

— (Narodne čitalnice v Ptui) glavna skupščina za 32. društveno leto bode v nedeljo dne 9. februarja ob 3. oziroma 4. uri popoldne v spodnjih prostorih „Narodnega doma“. Isto društvo priredi v ponedeljek dne 17. februarja t. l. ob 8. uri zvečer plesni venček.

— (Umrli) je včeraj po dolgi mučni bolezni v Gorici g. Fran Geiger, c. kr. davčni nadzornik v Kočevju, zapustivši vdovo in dva mala dečka. Nadejal se je, da okreva v milem podnebju goriskem, a bolezen je bila že prehudo razvita, ni bilo pomoči. Geiger je bil jako nadarjen mlad uradnik.

— (Biskup Strossmayer) slavi danes svoj rojstni dan, danes je dosegel starost 81 let, zdrav in krepak duševno in telesno. Iz globine srca kličemo velikemu biskupu: Na maogaja ljeta!

* (Črnogorski knez) ima neko bolezen na nogi. Zdravi ga neki zdravnik iz Kotora. Ko bi pa bolezen dalje časi trajala, se pa pojde knez zdraviti na Dunaj.

* (Zaprta poslanec.) V Bukureštu zaprli so bogatega tovarnarja in poslanca Andreja Popoviča zaradi tihotapstva.

* (Nesreča v cerkvi.) V Mauleuvriem na Francoskem se je mej mašo udril del cerkvenega oboka. Štiri osebe je ubilo, 60 oseb pa poškodovalo.

Bizojavke.

Dunaj 4. februarja. Danes se je v cesarskem dvorcu pod cesarjevim predsedstvom vršila velika, več ur trajajoča konferenca prvih vojaških zapovednikov.

Dunaj 4. februarja. Glasilo ministerstva unanjih del, „Fremdenblatt“, potrja danes že prejšnji teden naznanjeno vest, da odstopi Koburžan, čim prestopi princ Boris k pravoslavni veri. „Fremdenblatt“ pravi, da je to izvedel iz najzanesljivejšega vira.

Sofija 4. februarja. Prestop princa Borisa k pravoslavni veri je določen na dan 14. februarja.

Sofija 4. februarja. Ravno kar je izšel knežev manifest zastran prestopa Borisovega. V njem pravi knez Ferdinand, da ondu, kjer je pričakoval (s tem misli Vatikan), da bodo razumeli, kaj Bolgarija potrebuje, tega razumljenja ni našel, in ko so se izjalovila vsa njegova prizadevanja, da bi odpravil težave, ki so se stavile pravoslavnemu krstu Borisovemu, je on (Ferdinand) zvest svoji obljubi sklenil prinesti največjo žrtvo na oltar domovine in napoveduje prekrst Borisov na drugi dan februarja po pravoslavnem kalendarju, na pravoslavni praznik.

Sofija 4. februarja. Stojlov je v so-branju prečital Koburžanov manifest, kateri nič ne omenja o kumih. Utisa ni manifest nič naredil. Kneginja odpotuje te dni na južno Francosko.

Sofija 4. februarja. Koburžanova so-proga princezinja Marija je dala naznaniti, da je Koburžan le na njeno željo potoval v Rim, ker ona ne odobrava prestopa princa Borisa k pravoslavju in misli vstopiti v kak somostan, ako bi papež Koburžana ekskomuniciral.

Beligrad 4. februarja. Pri proračunski razpravi so naprednjaški poslanci silno napadali neodvisno časopisje in je grdo psovali. Vsi navzočni žurnalisti so zapustili skupščino in sklenili, nič več poročati o nje sejah, dokler ne dobe zadoščenja.

Pariz 4. februarja. „Figaro“ javlja, da je poroka srbskega kralja Aleksandra s črnogorsko princezino Heleno že določena; car in carinja bodeta priči.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
ketem prebavljenja in vsem nasledkom mnoga sedenja in
napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do-
nato zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem po-
vzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756-2)

Umrli so v Ljubljani:

1. februarja: Antonija Mallek, šivilja, 70 let, Flor-
janske ulice št. 11, otrpnenje pljuč. — Jera Lesjak gostija,
40 let, Poljanski nasip št. 48, sušica. — Ivana Čamernek,
delavka, 34 let, Vrtna ulice št. 8, jetika. — Karol vitez
Platzer, železniški oficijal, 52 let, Cesta na južno železnico
št. 1, sepis.

2. januarja: Karol pl. Pisačič, trgovski pomočnik,
18 let, Spitalske ulice št. 7, se je ustrelil. — Alojzij Cimo-
lino, zidar, okoli 40 let, se je na južnem kolodvoru vrgel
pod tir ter bil povožen.

V hiralnici:

31. januarja: Helena Saje, gostija, 81 let, ostarelost.
— Jožefa Boštjančič, hišina, 41 let, jetika.

V otroški bolnici:

30. januarja: Franc Franko delavčev sin, 1 leto 6
mesecev, Morbili.

Meteorološko poročilo.

Febr.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
3.	9. zvečer	751.6	— 2.4	brezvetr.	jasno	
4.	7. zjutraj	751.3	— 6.8	sl. szah.	megla	0.0
"	2. popol.	748.8	— 1.0	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura —2.6°, za 1.2° pod
normalom.

Dunajska borza

dné 4. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 2)	"
Avstrijska zlata renta	122	" 55	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 55	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1020	" —	"
Kreditne delnice	381	" 60	"
London vista	121	" 15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 22 1/2	"
20 mark	11	" 84	"
20 frankov	9	" 62	"
Italijanski bankovci	44	" 20	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Dné 3. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	152	" —	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	" 50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	" 20	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	" —	"
Ljubljanske srečke	23	" 25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	174	" 25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	491	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 28 1/2	"

Globoko užaljeni naznanjamo vsem sorodnikom
in mnogoštevilnim prijateljem žalostno vest, da
je naš iskreno ljubljani, nepozabni sprog, oziroma
oče, stari oče, tast, stric in nečak, blagorodni gospod

Josip Kordin

trgovec in hišni posestnik, ud trgovskega sodišča,
kurator kranjske hranilnice, cenzor avstr.-ogerske
banke, upravni svetnik kranj. stavbinske družbe
i. t. d. i. t. d.

po dolgi, mučni bolezni v 71. letu svoje starosti,
previden s svetotajstvi za umirajoče udano in mirno
v Gospodu zaspal.

Truplo dragega rankega blagoslovilo se bode
dne 5. februarja ob 4. uri popoldne v hiši ža-
losti, pred škofijo št. 4 in se bode na to na po-
kopališču pri sv. Krištofu v rodbinsko rakev k
večnemu počitku položilo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v četrtek
ob 10. uri v tukajšnji stolni cerkvi.

V Ljubljani, dne 3. februarja 1896.

Vilhelmina Kordin roj. Thomschitz, soproga.
— Josip Kordin, inženir c. kr. drž. železnice;
Adolf Kordin, uradnik štajerske eskontne banke;
Ernest Kordin, pravnik; sinovi. — Fani Kulp
roj. Kordin, Pavla Kordin, hčeri. — Fran
Kemperle, zasebnik, stric. — Antonija Tom-
schitz, Olga pl. Rilling-Rüdingen roj. Tom-
schitz, svakinje. — Dr. Reinhold pl. Rilling-
Rüdingen, c. kr. dež. vlade svetnik, sv. k. —
Ludovik, Reinhold, Magda, Pini, Fran,
Josip pl. Rilling-Rüdingen, nečaki in neča-
kinje. Magda Kulp, vnukinja. (1885)

Zahvala.

Globoko ginjeni po obilih dokazih srčnega
sočutja mej boleznijo in ob smrti naše ljubljene
hčere, oziroma sestre, gospodičine

Ane Hermann

izrekamo za tako mnogobrojno spremstvo do
zadnjega nje počivališča vsem prijateljem in znan-
cem, posebno tukajšnjim gospodam, dalje za da-
rovane vence in sploh vsem udeležencem svojo
najiskrenejšo zahvalo.

V Kamniku, dné 2. februarja 1896.

(1881)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba nepozabljivega
nam soproga oziroma očeta in svaka, gospoda

Janeza Pleško-ta

c. kr. rudniškega učitelja

izpolnjujejo podpisani sorodniki častno dolžnost,
izrekati svojo najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki
so pokojnega tako mnogobrojno spremili k ve-
čnemu počitku; posebno pa čestitim gospodom to-
varišem, ki so od daleč prihiteli; čč. gg. daro-
valcem prekrasnih vencev; čč. gg. pevcem za
ganljivi žalostinki; prečastiti duhovščini in slav.
uradništvu, sploh vsem prijateljem in znan-
cem, ki so na ta ali oni način izkazali svoje sočutje in
sožalje ob smrti blagega rajnega.

V Idriji, dne 29. januarja 1896.

(1864-3)

Žalujoči sorodniki.

Pisar

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi,
vzprejme se takoj in stalno v nekom tukajšnjem
obrotnem komptoarju.

Ponudbe za naznanili dosežanjih služb, vposljejo naj
se pod šifro „Pomožni uradnik“ poste restante
Ljubljana. (1853-3)

Hiša na prodaj.

V dobrem stanu, še ne dolgo z nova postav-
ljena hiša s 6 sobami, 2 kuhinjama, čumnat, pro-
storno kletjo, sušilnico za meso, vodnjakom z dobro
pitno vodo in k hiši spadajočo njivo, se prodn.
Hiša stoji tik ceste, jedno uro od Ljubljane
na prav lepem prostoru, 5 minut od farne cerkve
in 10 minut od velike tovarne. (1870-2)

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Št. 25.519.

(1880-1)

Dijaška ustanova.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni
sta 2 mesti Jernej Sallocherjevih usta-
nov po 50 gld. na leto.

Pravico do teh ustanov imajo dijaki ljubljanskih
gimnazij, ki so bili na Kranjskem rojeni ter
so ubogi, lepega vedenja in pridni.

Prošnje z dokazili o rojstvu na Kranjskem, o
uboštvi, o vedenju in o napredovanju v učenju,
vložiti je

do konca februarja letos
pri predstojnem gimnazijskem ravnateljstvu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan februarja 1896.

Št. 3759.

(1879-1)

Ustanova za ženitno opravo.

Pri podpisnem magistratu podeliti je za te-
koče leto ustanovo za ženitno opravo v
znesku 100 gld., osnovano po občinskem svetu
ljubljskem 1879. leta, povodom srebrne poroke
Njih Veličanstev.

Do te ustanove imajo pravico poštene ter
uboge, v Ljubljano pristojna dekleta, ki so se od
24. aprila 1895. l. sem omožile.

Prošnje za to ustanovo je vložiti tukaj

do 28. t. m.,

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

1. dan februarja 1896.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so s
predpostavljeno točko.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. uri 5 min. po mestni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oe-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des Seisthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb-
Karlove vane, Francova vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
08. 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Oe-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Seisthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
08. 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
08. 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Ljubno, Seisthal, Dunaj.
08. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno,
des Seisthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost,
Bregence, Gurth, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Bude-
jovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francova vane, Karlove vane,
Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
08. 7. uri 40 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Kasna tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 36 min. popoldne
osebni vlak v Loco-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lp-
skega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
see, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
08. 5. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 11. uri 36 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lpškega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih
varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Geneva,
Gurth, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Land-Gastein, Ljubna,
Celovec, Pontabel, Trbiša.
08. 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seisthala,
Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
08. 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
08. 8. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubana, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (dr. kol.)

08. 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
" 5. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (dr. kol.)

08. 6. uri 50 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " popoldne " "
" 8 " 30 " zvečer " " (1705-28)

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

Ljubljana **G. FLUX** Brog št. 6

ima

veliko izbér služeb za kuharice.

Vstop takoj ali v 14 dneh. Izvrstna trajna mesta. (1878)

Stenograf

zmožen slovenske in nemške stenografije, vzprejme
se takoj v moji pisarni. Plača po dogovoru.

Dr. Ivan Rudolf

advokat v Konjicah.

(1873-2)

Učenca

vzprejme takoj

(1883-1)

Fran Čuden, urar v Ljubljani.

Ninko Sevar

Berta Sevar roj. Čerčelj

poročena.

Knežah Moravce pri Litiji

dne 4. februarja 1896. (1886)

Schicht'ovo

patentovano milo

(1788-6)

z znamko „labud“ je naj-
boljše vseh mil.

Koncert Nadine Slavjanske.

Koncert Nadine Slavjanske z ruskim pevskim zborom, v kate-
rem je 42 osob (gospodov in dam)

v soboto dné 8. februarja 1896 v deželnem gledališču.

Naročila za vstopnice za Nadine Slavjanske koncert se od danes vzprejemajo pri gledališki blagajni.

(1884)

Ravnateljstvo nemških predstav v deželnem gledališču.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.